

ŽĒLASTĪBAS IECEĻŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Romiešiem 10,11.

ATMIŅAS PANTS:

„Pēc visa tā es jautāju: vai Dievs Savu tautu ir atstūmis? Nepavisam ne. Jo arī es esmu israēlītis, Ābrahāma dzimuma, Benjamīna cilts.” (Rom.11:1)

Šonedēļ aplūkosim Vēstules romiešiem 10.un 11.nodaļu, īpašu uzmanību pievēršot tieši 11.nodaļai. Lai izprastu Pāvila domu gājienu, būtiski izlasīt abas nodaļas.

Šīs divas nodaļas ir bijušas un joprojām ir diskusiju degpunktā. Tomēr tajās skaidri atspoguļota atziņa par Dieva mīlestību uz cilvēci un vēlmi visus glābt. Nepastāv vienota glābšanas attieksme kādam konkrētam cilvēkam vai grupai. 10.nodaļā skaidri norādīts, ka „nav starpības starp jūdu un grieķi” (Rom.10:12) – visi ir grēcinieki un visiem nepieciešama Jēzū Kristū sagādātā Dieva žēlastība. Šī žēlastība pieejama visiem, un tā nav atkarīga no tautības, iedzimtības vai bauslības darbiem, bet gan ticības Jēzum, kurš nomira kā visu grēcinieku Aizvietotājs. Lomas var mainīties, bet glābšanas plāna pamati ir mūžīgi.

Pāvils šo tēmu turpina iztīrīt arī 11.nodaļā. Tāpat kā iepriekš, arī šajā gadījumā būtiski izprast, ka, Pāvilam runājot par izredzētību un aicinājumu, jautājums nav par glābšanu, bet lomu Dieva pasaules glābšanas plānā. Nevienai grupai nav liegta pestīšana, un tā tas ir bijis vienmēr. Tieši pretēji, pēc Krusta un evaņģēlija sludināšanas pagāniem (īpaši ar Pāvila palīdzību) agrīno ticīgo kustība – gan jūdi, gan pagāni – uzņēmas aicinājumu sludināt evaņģēliju visā pasaulē.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 4.septembrī.

BAUSLĪBAS BEIGAS

Izlasiet Rom.10:1-4. Paturot prātā iepriekš lasīto, kāda ir šī teksta vēsts? Kādā ziņā šodien var draudēt briesmas censties nostiprināt savu taisnību? _____

Burta kalpība var izpausties dažādi; dažiem tā būs izteiktāka nekā citiem. Tie, kas skatās uz sevi, saviem labajiem darbiem, sasniegumiem, savu diētu, pareizo Sabata ievērošanu un uz visām sliktajām lietām, ko viņi nedara, ir iekrituši burta kalpības slazdos. Katru dzīves brīdi jāapzinās Dieva svētums pretstatā mūsu grēcīgumam; tas ir visdrošākais aizsardzības veids pret tādu domāšanu, kas sekmē paštaisnumu, kas ir pretēja Kristus taisnīgumam.

Rom.10:4 ir nozīmīgs teksts, kurā ietverta visas Pāvila vēsts romiešiem būtība. Pirmkārt, jāizprot tās konteksts. Daudzi jūdi „aplām saprazdami Dieva taisnību, (..) centušies celt savējo un Dieva taisnībai nav pakļāvušies” (Rom.10:3) un centušies iegūt „taisnību, kas no bauslības” (Rom.10:5). Bet patiesā taisnība atklājās līdz ar Mesijas atnākšanu. Taisnīgums tika piedāvāts visiem, kuri ticēja Kristum. Senā ceremoniālā sistēma norādīja tieši uz Viņu.

Pat ja šeit minētās bauslības ietvaros tiktu ietverti Desmit baušļi, tas nenozīmētu, ka Desmit baušļi tika atcelti. Morāles bauslība norāda uz mūsu grēkiem, nepilnībām, tādējādi atklājot nepieciešamību pēc Glābēja, piedošanas, taisnīguma, kas atrodams vienīgi Jēzū. Šajā ziņā Kristus ir bauslības „gals” (tulkots no vārda „teloes”, ko var tulkot arī kā „mērķis” vai „nolūks”). Kristus ir galējais bauslības mērķis, jo bauslība domāta, lai palīdzētu atrast ceļu pie Jēzus.

Uzskatīt šo rakstvietu kā Desmit baušļu vai – precīzāk – ceturta baušļa (kā daudzi to patiesībā domā) anulēšanu, nozīmē izdarīt secinājumus, kas ir pretrunā ar Pāvila un Jaunās Derības mācībām.

Vai kādreiz sajūtaties lepns par to, cik labs esat, īpaši salīdzinājumā ar citiem? Iespējams, Jūs esat „labāks”, bet kas par to? Salīdziniet sevi ar Kristu un tad izdariet attiecīgos secinājumus par to, cik patiesībā Jūs esat „labs”. _____

ŽĒLASTĪBAS IECELŠANA

Izlasiet Rom.11:1-7. Kādu plaši izplatītu mācību šī rakstvieta skaidri un nepārprotami noliedz? _____

Uz jautājumu: „Vai Dievs Savu tautu ir atstūmis?” pirmajā atbildes daļā Pāvils norāda uz atlikumu, žēlastības izredzētajiem, kā pierādījumu, ka Dievs nav atstūmis Savu tautu. Glābšana ir pieejama visiem, kas to pieņem, – gan jūdiem, gan pagāniem.

Jāatceras, ka kristietības sekotāji sākotnēji visi bija jūdi – piemēram, ļaužu grupa, kas kļuva ticīga Vasarsvētku notikumos. Lai pārliecinātu Pēteri, ka pagāniem ir vienlīdz liela piekļuve Kristus žēlastībai un ka arī viņiem jāsludina evaņģēlijs, bija nepieciešama īpaši vīzija un brīnums (Ap.d.10; salīdziniet ar Ap.d.15:7-9).

Izlasiet Rom.11:7-10. Vai Pāvils apgalvo, ka Dievs ar nolūku noslēpa glābšanu no tiem israēliešiem, kuri atstūma Jēzu? Kas šajā uzskatā ir nepareizs? _____

Šajos pantos Pāvils citē Veco Derību, kas jūdiem bija autoritāte. Pāvila citētā rakstvieta simbolizē snaudas garu, kuru Dievs uzlika Izraēla tautai, lai viņi neredzētu un nedzirdētu. Vai Dievs padara cilvēkus aklus, lai tādējādi viņi neredzētu gaismu, kas izgaismo ceļu uz glābšanu? Nekad! Šis rakstvietas jālāsa, ņemot vērā iepriekšējo skaidrojumu par Vēstules romiešiem 9.nodaļu. Pāvils nerunā par individuālu glābšanu, jo Dievs no glābšanas nav izslēdzis kādu konkrētu grupu. Jautājums vienmēr ir bijis un paliek par lomām, kādas šiem cilvēkiem piešķirtas Viņa darbā.

Kas nešķiet pareizs uzskatā, ka Dievs no glābšanas ir izslēdzis kādu konkrētu grupu? Kādēļ tas ir pretrunā ar evaņģēlija vēsti, kuras būtība ir, ka Kristus mira, lai glābtu visus cilvēkus? Piemēram, jūdu gadījumā -- kā šāda domāšana un uzskati noveduši pie ļoti traģiskām sekām? _____

UZPOTĒTIE ZARI

Izlasiet Rom.11:11-15. Kāda cerība atspoguļota šajā tekstā? _____

Šajā rakstvietā atrodamas divas paralēlas domas: (1) „viņu [israēliešu] pilnais skaits” (12.p.) un (2) „viņu [israēliešu] pieņemšana” (15.p.). Pāvils paredzēja, ka noraidīšana un atraidījums būs īslaicīgs, ka tam sekos pilnība un pieņemšana. Tā ir Pāvila otrā atbilde uz šīs nodaļas sākumā uzdoto jautājumu: „Vai Dievs Savu tautu ir atstūmis?” Viņš apgalvo, ka šķietamā atstumšana ir īslaicīga situācija.

Izlasiet Rom.11:16-24. Ko Pāvils vēlas darīt zināmu? _____

Pāvils Israēla tautas uzticīgo atlikumu pielīdzina cēlam olīvkokam, kuram ir daži nolūzuši zari (neticīgie). Šo ilustrāciju viņš izmantoja, lai pierādītu, ka Dievs Savus ļaudis nav atstūmis (2.p.). Saknes un stumbrs joprojām ir neskarti.

Šajā kokā ir „iepotēti” pagāni. Bet „sulu” un dzīvīgumu tie iegūst no saknēm un stumbra, kas simbolizē ticīgos israēliešus.

Tas, kas notika ar tiem, kuri Jēzu atraidīja, var notikt arī ar ticīgajiem pagāniem. Bibēlē netiek mācīta doktrīna, ka vienreiz glābts nozīmē glābts uz visiem laikiem. Tāpat kā glābšana tiek brīvi piedāvāta, no tās var arī brīvi atteikties. Lai gan jābūt uzmanīgiem, katru reizi pakļūpot, nedomāt, ka esam zaudējuši glābšanu, vai ka mēs nebūsim glābti, ja nebūsim nevainojami, mums jācenšas izvairīties arī no otras galējības – uzskata, ka Dieva žēlastība mūs nosedz, ka ne mūsu ricība, ne pieņemtie lēmumi nespēs atņemt glābšanu. Beigās tiks izglābti vienīgi tie, kuri „paliks uzticīgi šai laipnībai” (22.p.).

Ticīgajiem nevajadzētu lepoties ar to, cik labi viņi ir, vai izjust pārākumu pār citiem cilvēkiem. Mēs glābšanu nenopelnījām; tā bija dāvana. Bez Krusta, bez Dieva, visi esam vienādi: grēcinieki, kuriem nepieciešama žēlastība, svētums, ko iespējams iegūt vienīgi žēlastībā. Mums nav ar ko lepoties; mums jālepojas vienīgi ar Jēzu un to, ko Viņš mūsu labā paveicis, atnākot uz šīs pasaules kā cilvēks, pārciešot mūsu bēdas, mirstot par mūsu grēkiem, vienlaicīgi piedāvājot dzīves paraugu un apsolut spēku un palīdzību šādu paraugdzīvi īstenot. Īstenībā mēs esam pilnībā atkarīgi no Viņa, jo bez Viņa mums nav cerību, kas sniegtos pāri šīs pasaules piedāvājumiem.

ATKLĀTAIS NOSLĒPUMS

Izlasiet Rom.11:25-27. Kādu lielu notikumu Pāvils paredz? _____

Gadsimtiem ilgi kristieši šos dažus pantus pārrunājuši un par tiem diskutējuši. Tomēr vairākas lietas šajos pantos ir skaidri saprotamas. Piemēram, būtībā šeit runa ir par to, ka Dievs pastiepj jūdiem Savu roku. Ar šiem vārdiem Pāvils atbild uz nodaļas sākumā uzdoto jautājumu: „Vai Dievs Savu tautu ir atstūmis?” Protams, Viņa atbilde ir “nē”, un tiek paskaidrots, ka (1) nocietināšanās (grieķu vārds „porosis” nozīmē „nocietināt”) ir daļēja un (2) īslaicīga, „līdz kamēr pasaules tautas visā pilnībā būs iegājušas”.

Ko nozīmē šī frāze: „Līdz kamēr pasaules tautas visā pilnībā būs iegājušas”? Daudzi šo frāzi uzskata par evaņģēlija uzdevuma piepildīšanu, kad visa pasaule būs izdzirdējusi evaņģēlija vēsti. „Pasaules tautas visā pilnībā būs iegājušas” tad, kad visur būs pasludināta evaņģēlija vēsts. Kristū atspoguļotā Israēla tautas ticība tiek pastiprināta universāli. Jēzus atnākšana ir tuvu. Tajā brīdī daudzi jūdi sāks vērsties pie Jēzus.

Vēl viens strīdus ābols ir frāze: „Viss Israēls tiktu glābts” (26.p.). Tas nebūt nenozīmē, ka, balstoties uz kādu dievišķu pavēli, visi jūdi pasaules galā būs glābti. Svētajos Rakstos netiek mācīts universālums, vispārinājums par labvēlību kādai cilvēku rasei vai īpašai grupai. Pāvils cerēja, ka izdosies „dažus viņu starpā glābt” (14.p.). Daži Mesiju pieņēma, citi atstūma, tāpat kā notiek pilnīgi visās cilvēku grupās.

Attiecībā uz Vēstules romiešiem 11.nodaļu Elena Vaita raksta par laiku „evaņģēlija sludināšanas noslēgumā”, kad „daudzi jūdi (..) Kristu (..) ticībā pieņems par savu Pestītāju.” (Elena Vaita, „Apostuļu darbi”, 232.lpp.)

„Mūsu pasaulē jāpaveic varens darbs. Tas Kungs ir pasludinājis, ka jāsapulcina pagāni, bet ne tikai pagāni, arī jūdi. Jūdu starpā būs daudz atgriezto, caur kuriem varēsim saskatīt Dieva piedāvāto glābšanu kā degošu lāpu. Jūdi ir visur, un arī viņiem jāsludina šodienas patiesības gaisma. No jūdiem daudzi pievērsīsies gaismai un ar lielu dedzību un spēku sludinās Dieva bauslibas nemainīgumu.” (Elena Vaita, „Evangelism”, 578.lpp.)

Pārdomājiet jūdu saknes kristīgajā ticībā. Kā dziļāka jūdu reliģijas izpēte palīdzētu labāk izprast kristīgo ticību? _____

GRĒCINIEKU GLĀBŠANA

Šajos Bībeles pantos skaidri atspoguļojas Pāvila mīlestība uz savu tautu. Viņam droši vien bija ļoti smagi, jo vairāki viņa tautieši cīnījās pret viņu un evaņģēlija patiesību. Tomēr, neskatoties uz šīm grūtībām, viņš turpināja ticēt, ka daudzi Jēzū saskatīs īsto Mesiju.

Izlasiet Rom.11:28-36. Kā Pāvils ataino Dieva mīlestību, kas sniedzas ne tikai jūdiem, bet visai cilvēcei? Kā viņš pauž Dieva žēlastības apbrīnojamo un noslēpumaino spēku? _____

Lai gan jūdi un pagāni tiek pretstatīti, viens šajā Bībeles tekstā ir skaidrs: Dieva žēlastība, mīlestība un žēlsirdība brīvi plūst uz visiem grēciniekiem. Dievam pat pirms pasaules sākuma bija plāns cilvēces glābšanai, izmantojot citus cilvēkus, pat tautas kā Savus instrumentus šīs dievišķās grības piepildīšanai.

Pazemīgi un lūdzot izlasiet 31.pantu. Ko no šīs rakstvietas varētu aizgūt attiecībā uz liecināšanu – ne tikai jūdiem, bet visiem cilvēkiem, ar kuriem nonākam saskarsmē? _____

Nav šaubu – ja gadsimtu gaitā kristīgā draudze būtu pret jūdiem izturējusies labāk, daudz vairāk jūdu būtu atzinuši Mesiju. Jūdiem, kuri vēlējās tuvoties Jēzum, visu sarežģīja arī pēc Kristus sākotnējos gadsimtos noritējusi lielā atkrišana un krasā pagānisma ieviešana kristietībā, tostarp atteikšanās no septītās dienas Sabata par labu svētdienai.

Tādēļ visiem kristiešiem, apzinoties, ka žēlastība viņiem dota Jēzū, ir ļoti būtiski šo žēlastību izrādīt arī citiem. To nedarot, mēs nevaram būt kristieši (skat. Mat.18:23-26).

Vai ir kāds, kuram nepieciešams, lai Jūs izrādītu žēlastību, kaut gan, iespējams, viņš nemaz to nav pelnījis? Kādēļ šim cilvēkam neizrādīt žēlastību, lai cik grūti tas arī būtu? Vai tad Jēzus tieši tā nerikojās arī attiecībā uz mums? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Apustuļu darbi” izlasiet nodaļas „Augstās tiesas priekšā” (52. lpp.), „No vajātāja par mācekli” (73. lpp.), „Vēstules no Romas” (285. lpp.). Grāmatā „Evanģelism” izlasiet nodaļu „Reaching Catholics” (573. lpp.) un „Ko sludināt un ko nesludināt” grāmatā „Izmeklētās vēstis”, 1. sēj.

„Par spīti Israēla kā tautas atkrišanai, starp tiem palika ievērojams atlikums, kam vajadzēja tikt izglābtiem. Pestītāja atnākšanas laikā Israēlā bija uzticīgi vīri un sievas, kas ar prieku bija uzņēmuši Jāņa Kristītāja vēsti un tā tikuši no jauna ierosināti pētīt pravietojumus par Mesiju. Kad lika pamatu pirmajai kristīgajai draudzei, to izveidoja no šiem uzticīgajiem jūdiem, kas Jēzu no Nācaretes atzina par ilgi gaidīto Glābēju.” (Elena Vaita, „Apustuļu darbi”, 229. lpp.)

„Starp jūdiem ir daži, kas, līdzīgi Saulam no Tarsas, ir vareni Rakstos, un tie ar brīnīšku spēku pasludinās Dieva bauslības nemainību. (..) Kunga pestīšana atklāsies tad, kad Viņa kalpi ticībā strādās to labā, kas ilgu laiku bijuši neievēroti un nicināti.” (Elena Vaita, „Apustuļu darbi”, 232. lpp.)

„Dievs sagaida, lai Evaņģēlija sludināšanas noslēgumā, kad sevišķs darbs tiks veikts pie līdz šim novārtā atstātajām ļaužu šķirām, Viņa vēstneši īpašu vērību pievērstu jūdiem, kurus var atrast visās zemes daļās. Atklājums, ka Jehovas mūžīgā nodoma izskaidrojumā Jaunās un Vecās Derības Rakstos valda pilnīga saskaņa, daudziem jūdiem būs kā jauna rīta ausma, kā dvēseles augšamcelšanās. Kad tie Evaņģēlijā saskatīs Vecās Derības lappusēs ainoto Kristu un aptvers, cik nepāprotami Jaunā Derība izskaidro Veco, tad pamodīsies viņu snaudošās gara spējas un tie Kristu atzīs par pasaules Glābēju. Ticībā daudzi Viņu pieņems par savu Pestītāju.” (Elena Vaita, „Apustuļu darbi”, 232. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Vai nebūtu loģiski uzskatīt, ka pēdējās dienās, kad Dieva bauslībai, īpaši Sabatam, tiks pievērsta pastiprināta uzmanība, jūdiem, no kuriem daudziem pret Desmit baušļiem ir tikpat nopietna attieksme kā adventistiem, būs nozīmīga loma palīdzēt pasaules priekšā noskaidrot vairākus būtiskus jautājumus? Galu galā, attiecībā uz Sabata ievērošanu adventisti, salīdzinājumā ar jūdiem, ir „jaunpienācēji”. Pārrunājiet šo tēmu.

2. Kādēļ, salīdzinot ar citām kristīgajām konfesijām, adventistu draudzei vajadzētu spēt vissekmīgāk izveidot saikni ar jūdiem? Ko Jūs individuāli vai kā draudze varētu darīt, lai sabiedrībā censtos aizsniegt ebrejus?

3. Ko varam mācīties no daudzu senā Israēla pārstāvju kļūdām? Kā varam izvairīties no šāda veida kļūdām šodien?